

THE WORLD OFFROAD
 ΜΠΑΝΓΚΟΚ -
 ΑΝΟΙ - ΒΙΕΝΤΙΑΝ
 9 771105 128005

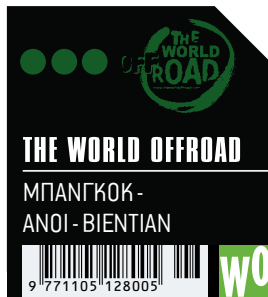
Το οδοιπορικό μας στην Καμπότζη και στο Βιετνάμ ήταν μια περιπετειώδης όσο και αποκαλυπτική εμπειρία. Μα πόσο έχει αλλάξει ο κόσμος στη ΝΑ Ασία...

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΑΚΗ ΤΕΜΠΕΡΙΗΣ Α.Τ., ΒΟΥΛΑ ΝΕΤΟΥ

Τα σύνορα Ταϊλάνδης-Καμπότζης απέχουν 250 χλμ. από την κοσμοπολίτικη Μπανγκόκ, κι όμως μοιάζουν με πύλη προς τον Τρίτο Κόσμο. Αχθοφόροι με χειρήλατα καρτόνια πηγασιέρχονται ανάμεσα σε λιγοστούς ταξιδιώτες με σακίδια στην πλάτη και Ταϊλανδούς που περνούν τα σύνορα για να παίξουν στα καζίνο τύπου Λας Βέγκας, που έχουν φτιάξει οι Καμποτζιανοί στην ουδέτερη ζώνη. Οδηγώντας ανάμεσα σε ένα πέλαγος από ορυζώνες προς το Σιέμ Ρεάπ, καταλαβαίνεις πόσο πιο φτωχή είναι η Καμπότζη από την Ταϊλάνδη αλλά και πόσο πιο πλούσια σε εικόνες. Γυναίκες που μαζεύουν ρύζι ή μεταφέρουν μπιτόνια με νερό, παιδιά που πλατασουρίζουν στα λασπόνερα και μπχανάκια που κουβαλούν ολόκληρο νοικοκυριό - αυτή είναι η καρτ ποστάλ της καμποτζιανής υπαίθρου. Η χώρα είναι βασίλειο, αλλά στους δρόμους, αντί για φωτογραφίες του βασιλιά, όπως στην Ταϊλάνδη, βλέπεις μόνο κομματικές πινακίδες.

01 02

01. Τα πάντα τρώνε στη ΝΑ Ασία!
02. 17.000 άνθρωποι εκτελέστηκαν από το '75 έως το '79 στο σκωτεινό της Πνομ Πενχ, που είχαν μετατρέψει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης S-21 οι Κόκκινοι Χμερ. Μουσείο «Τουοά Σπενγκ» λέγεται σήμερα.

Το σκηνικό αλλάζει άρδην, με το που μπαίνεις στο Σιέμ Ρεάπ. Τα υπερυψωμένα ξύλινα σπίτια δίνουν τη θέση τους σε επιβλητικά ξενοδοχεία 5 αστέρων, σουίτ εστιατόρια και πολυτελή spa. Ακριβώς δίπλα βρίσκονται οι περιβόητοι ναοί Ανγκόρ, η τουριστική λοκομοτιβία της χώρας. Οι ναοί αυτοί δεν είναι απλώς μια μηχανή παραγωγής συναλλάγματος, αλλά και το ιστορικό σύμβολο που κρατά ψηλά το ηθικό ενός λαού που βίωσε μια γενοκτονία πριν από τρεις δεκαετίες. Ένα ανατριχιαστικό όσο και πρόσφατο παρελθόν, που οι Καμποτζιανοί δεν ξεχνούν. Μπορεί να είναι ευγενικοί και καλοδιάθετοι με τους ξένους, όμως στο βλέμμα τους διακρίνεις τον πόνο της απώλειας. Όλοι έχουν μια προσωπική ιστορία φρίκης να διηγηθούν. Όταν ρώτησα τον ξενοδόχο μας στην Πνομ Πενχ πού μπορούμε να βρούμε ενήλικες να μας μιλήσουν για τους Κόκκινους Χμερ, ξέρετε τι απάντησε; «Πιάσε όποιον θέλεις στην όχθη του ποταμού, και θα σου πει. Εγώ ήμουν μέλος των Χμερ Ρουζ από παιδί, κι όμως αυτοί σκότωσαν τη μάνα και τον πατέρα μου.»

Σύντομα αντιλαμβάνεσαι ότι η Καμπούτζη δεν είναι μια χώρα απλώς για τουριστικές ξεναγήσεις. Η Πνομ Πενχ είναι μια άναρχη πρωτεύουσα στις όχθες του ποταμού Μεκόνγκ, με τρομερή κίνηση. Σήμερα ασφυκτιά από τρίκυκλα ταξί, Land Cruiser, Hummer και εκπατρισμένους που εργάζονται σε διάφορες μη κυβερνητικές οργανώσεις. Επί κυριαρχίας Κόκκινων Χμερ, είχε εκκενωθεί πλήρως - ήταν για τέσσερα χρόνια μια πόλη-φάντασμα. Τα σημαντικότερα μνημεία της είναι χώροι που μνημονεύουν τη γενοκτονία. Η διαβόητη φυλακή S-21 και τα «χωράφια του θανάτου» βρίσκονται εδώ. Είναι γροθιά στο στομάχι να βρίσκεσαι εκεί όπου βασανίστηκαν και εκτελέστηκαν - συνήθως με φτυαριές στο κεφάλι - χιλιάδες αθώοι άνθρωποι. Είναι άξιο απορίας και θαυμασμού το πώς μπορούν και επιβιώνουν με τόσα ψυχικά τραύματα οι Καμποτζιανοί. Κι όμως, τους βλέπεις να βάζουν το κεφάλι κάτω, να δουλεύουν σκληρά για να πάνε οι ίδιοι και η χώρα τους μπροστά, παρ' ότι ακόμα και σήμερα η διαφθορά τους κυβερνάει. Μεγάλο παράδειγμα για όλους μας η Καμπούτζη...

Καλημέρα, Βιετνάμ!

Τι φαντάζεσαι όταν ακούς το όνομα «Βιετνάμ»; Αμερικανούς πεζοναύτες να μάχονται με «κακούς» Βιετκόγκ, βομβαρδιστικά B52 να σπέρνουν βόμβες στη ζούγκλα και ελικόπτερα Huey να πετούν με φόντο τον ανατέλλοντα ήλιο και μουσική υπόκρουση τη Βαλκυρία του Βάγκνερ... Να μια χώρα που εξάγει τη φαντασία της γενιάς που μεγάλωσε με ταινίες όπως είναι ο Ελαφοκυνήγος, η Αποκάλυψη Τώρα και το Πλατόν. Ήταν απωθημένο από χρόνια να ταξιδέψουμε εδώ, και τώρα, που έχουμε φτάσει στη γειτονιά, όλα δείχνουν ότι δε θα τα καταφέρουμε να μπούμε. Γνωρίζουμε από άλλους ταξιδιώτες ότι αυτοκίνητο με ξένες πινακίδες δεν επιτρέπεται στη χώρα. Στη βιετναμέζικη προεβεία, στην Πνομ Πενχ, μας το επιβεβαίωσαν. «Μόνο ανηπρεσβεία σάς εγγυηθεί την ασφάλειά σας, μπορείτε να μπειτε» μας είπαν. Ζητήσαμε το σχετικό έγγραφο από την πρεσβεία μας στο Ανόι, αλλά η απάντηση ήταν αρνητική. Μας σύστησαν ένα ταξιδιωτικό γραφείο, το οποίο ζητούσε ένα κάρτο λεφτά για να μας βγάλει άδεια: 700 δολάρια για τις διατυπώσεις συν 45 δολάρια ημερησίως για τον ντόπιο ξεναγό που έπρεπε να έχουμε μαζί μας στο αυτοκίνητο. Έπειτα από σκληρές διαπραγματεύσεις, τα βρήκαμε τελικά: με 250 δολάρια μας έβγαλε την άδεια, κι έτσι μπήκαμε στο Βιετνάμ. Όσο για τον ξεναγό; Αποδείχτηκε ότι δεν ήταν υποχρεωτικό. Επέμεναν να μας τον φορτώσουν, για να βγάλουν περισσότερα χρήματα. Σύμφωνα μάθαμε ότι τα πάντα στο Βιετνάμ γίνονται με τα δολάρια και για τα δολάρια...

Έτσι, νά 'μαστε στα νότια σύνορα του Μοκ Μπάι, με χάρτινες πινακίδες κυκλοφορίας και μια τρομερή λαχτάρα να εξερευνήσουμε τη μακρόστενη χώρα, στις δεκαπέντε ημέρες που ίσχυε η βίζα μας. Στη Σαϊγκόν παθαίνουμε σοκ από τα αμέτρητα «παπάκια» - το βασικό μέσο μεταφοράς των Βιετναμέζων. Πάνω από δέκα εκατομμύρια κυκλοφορούν στη χώρα και είναι τόσο συνηθισμένα με τους φρενήρεις ρυθμούς της ζωής εδώ, που δε θα με εξέπλησσε, αν μια μέρα αντικαθιστούσαν το άστρο στη σημαία τους... Το οδοιπορικό μας μέχρι το Ανόι, 1.750 χλμ. πιο βόρεια, είναι σε ρυθμό fast forward, αλλά όχι κουραστικό. Οι δρόμοι είναι πολύ καλοί και μόνο τη νύχτα η οδήγηση είναι επικίνδυνη. Χώρια που παντού βρίσκεις ένα πετακάθαρο δωμάτιο με κλιματισμό, δωροφορική τηλεόραση, ασύρματο 'ντερνετ και... πάρκινγκ μέσα στο λόμπι!

Από την πρώτη στιγμή, το Βιετνάμ αποδεικνύεται πολύ διαφορετικό απ' ό,τι περιμέναμε. Δεν είναι τρίτος κόσμος, αλλά μια ραγδαία αναπτυσσόμενη, 100% καπιταλιστική οικονομία υπό ένα μονοκομματικό, κομμουνιστικό κράτος. Η χώρα ακολουθεί τη χνάρια της Κίνας από το 1986, οπότε ασπάστηκε τους κανόνες της αγοράς. Το αποτέλεσμα; Η σύγχρονη γενιά των Βιετναμέζων μοιάζει να μη θυμάται τον πόλεμο - έχει πολλή δουλειά, για να ασχολείται με αυτό. Οι νέοι δε μισούν καν τους Αμερικανούς. Είναι πολύ εργατικός λαός, έξυπνος και με επιχειρηματικό πνεύμα. Σε κάθε σου βήμα το καταλαβαίνεις αυτό. Όταν σε πλησιάζει Βιετναμέζος, κάτι θέλει να σου πουλήσει. Σε φουσκωμένα - πάντα - τιμή, αν είσαι ξένος. Σου χαμογελά ο Βιετναμέζος μέχρι να αγοράσεις κάτι, αλλά μουτρώνει και σου γυρίζει την πλάτη, όταν δεν του κάνει το χατίρι. Το Βιετνάμ μάς χάρισε έντονες στιγμές και δυνατές εικόνες, αλλά οι κάτοικοί του δε μας κέρδισαν. Οι περισσότεροι από όσους συναντήσαμε βγάζουν μια αρνητική ενέργεια, ένα άγχος. Ο παράγοντας «άνθρωπος» είναι πιο σημαντικός από τα τοπία και τα μνημεία για εμάς, γι' αυτό ίσως και δε φύγαμε με καλή διάθεση από τη χώρα. Μάλλον φταίει η εμμονή των ντόπιων να εκμεταλλευτούν στο έπακρο την παρουσία σου εκεί. Το καταλάβαμε αυτό, όταν μπήκαμε στο Λάος. Άλλοι άνθρωποι, ήπιοι, χαλαροί, πιο κοντά στους Ταϊλανδούς, που επίσης σε κερδίζουν με την «καλημέρα». «Σαμπαϊντί», Λάος - «Σαγουαντί», Ταϊλάνδη, λοιπόν, τον επόμενο μήνα, που θα αναφέρουμε πλέον από τη Σουμάτρα της Ινδονησίας... A. T. >>>

Το μεγαλείο του Ανγκόρ

Οι ναοί που έχτισε μέσα στη ζούγκλα η αυτοκρατορία των Χμερ από τον 9ο έως το 13ο αιώνα είναι πηγή υπερφάνειας και έμπνευσης για το δοκιμασμένο λαό της. Οι ναοί είναι πραγματικά μεγαλειώδεις σε μέγεθος, αρχιτεκτονική συμμετρία και καλλιτεχνική αξία, ακόμα και στην κατάσταση που βρίσκονται σήμερα. Στα χρόνια της ακμής των Χμερ, στο βασίλειο του Ανγκόρ ζούσαν πάνω από ένα εκατομμύριο άνθρωποι, όταν το Λονδίνο ήταν ένα χωριό 50.000 κατοίκων. Μετά την παρακμή της αυτοκρατορίας, οι ναοί κατασπαράχτηκαν από τη ζούγκλα, μέχρι που ανακαλύφθηκαν από Γάλλους εξερευνητές στις αρχές του 20ού αιώνα. Για να τους εξερευνήσεις σήμερα, πρέπει να ξοδέψεις τουλάχιστον τρεις ημέρες και να διανύσεις δεκάδες χιλιόμετρα με τουκ τουκ, αυτοκίνητο ή ποδήλατο. Οι πιο σημαντικοί ναοί είναι ο Angkor Wat - το μεγαλύτερο θρησκευτικό οικοδόμημα στον κόσμο -, ο μυστηριώδης ναός Bayon με τις τεράστιες ανθρωπόμορφες φιγούρες και ο Ta Phnom, που λειπούργησε και ως σκηνικό της ταινίας Tomb Raider με την Αντζελίνα Τζολί.

ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ;

- > Η Καμπούτζη είναι η μόνη χώρα στον κόσμο με κομμουνιστικό καθεστώς και βασιλιά!
- > Σε 600.000 υπολογίζονται οι ανθρωπίνες απώλειες στην Καμπούτζη, από το μυστικό βομβαρδισμό των Αμερικανών.
- > 1,7 εκατ. άνθρωποι - το ένα τρίτο του πληθυσμού - έχασαν τη ζωή τους επί κυριαρχίας των Κόκκινων Χμερ.
- > 40% του πληθυσμού της Καμπούτζης είναι ηλικίας κάτω των 15 ετών.
- > 4-6 εκατ. νάρκες υπάρχουν ακόμη διάσπαρτες στην Καμπούτζη.
- > 15 εκατ. τόνους(!) βόμβες έχουν ρίξει οι Αμερικανοί στο Βιετνάμ.
- > Τα βιετναμέζικα είναι η μόνη γλώσσα της ΝΑ Ασίας με λατινική γραφή.
- > Το 1975 ενώθηκε το Νότιο με το Βόρειο Βιετνάμ. Η πρωτεύουσα μεταφέρθηκε στο Ανόι και η Σαϊγκόν πήρε το όνομα του εθνάρχη Χο Τσι Μινχ.
- > Μάστορες στις «μυσμούδες» οι Βιετναμέζοι. Όχι μόνο στα ρολόγια και τα ρούχα, αλλά και σε φαστφουντάδικα, καφέ, βενζινάδικα, αναψυκτικά και καλλυντικά.
- > Σε Καμπούτζη, Βιετνάμ και Λάος οδηγείς δεξιά, όπως στην Ελλάδα.
- > Τα ATM στην Καμπούτζη εκδίδουν δολάρια!

THE WORLD OFFROAD

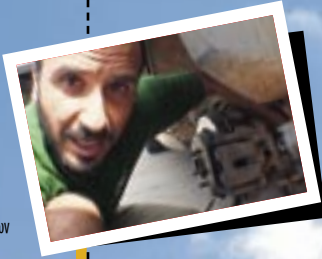
ΜΠΑΝΓΚΟΚ - ΑΝΟΙ - BIENTIAN

9 771105 128005

WO

■ ΒΙΕΤΝΑΜ ΕΚΤΑΣΗ: 329.566 τ.χλμ. ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: 86 εκατ. ΣΥΝΟΡΑ: Κίνα, Λάος, Καμπότζη **ΤΗΛ. ΚΩΔΙΚΟΣ:** +84
ΩΡΑ: GMT +7 **ΓΛΩΣΣΑ:** Βιετναμέζικα **ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ:** Ο δυνατός, μυρωδάτος καφές «ζεστός ή με παγάκια», οι εκρηκτικές γεύσεις της βιετναμέζικης κουζίνας, **ΔΕ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ:** Το πνεύμα εκμετάλλευσης του ξένου, η υπερβολική τουριστική ανάπτυξη στα παράλια, οι συχνά μη φιλικόι ντόπιοι. **ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ:** Ο Βιετναμέζος να είναι λιγότερο φιλοχρήματος.

■ ΚΑΜΠΟΤΖΗ ΕΚΤΑΣΗ: 181.035 τ.χλμ. ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: 13,5 εκατ. ΣΥΝΟΡΑ: Ταϊλάνδη, Βιετνάμ, Λάος **ΤΗΛ. ΚΩΔΙΚΟΣ:** +855
ΩΡΑ: GMT +7 **ΓΛΩΣΣΑ:** Χμερ **ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ:** Οι ναοί Άνγκόρ, ο πόντος χαρακτήρας των ανθρώπων, η ζωή στο νησί Koh Rong, τα φιλοanthρωπικά εστιατόρια στην Πνομ Πενχ **ΔΕ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ:** Η κίνηση στην Πνομ Πενχ, οι ζηπάνιοι με αναπηρία - θύματα των κόκκινων Χμερ **ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ:** Ο καθένας σας να πάει στην Καμπότζη για μνημεία σύγχρονης ιστορίας. Χρειάζεται επισκέπτες η χώρα...

TA NEA TOY DISCOVERY

Ένδειξη χιλιόμετρα: 96.861, χλμ. ταξιδιού: 87.861, χλμ. διαδρομής: 4.435, ανεφοδιασμοί: 9, λίτρα ντίζελ: 662, λίτρα/100 χλμ.: 14,9

Παρατηρήσεις: Στην Καμπότζη αηλάξαμε λιάδια και φίλτρο (στα 93.845 χλμ.) και τα πίσω τακάκια, που είχαν κάνει 25.500 χλμ. από την Ελλάδα. Στην Καμπότζη προσέξαμε ένα ανεπαίσθητο σφύριγμα του τούρμπα και στο Βιετνάμ είδαμε για πρώτη φορά να βγαίνει καπνός από τον υπερσυμπιεστή. Με προσεκτική παρατήρηση μέσα από τον εμπρός αριστερό θόλο, είδαμε λάδι να διαρρέει από την τσιμούχα εξαγωγής του τούρμπα και να καίγεται στο κέλυφός του. «Θα είναι είδηση, αν έχει πάθει κάτι το τούρμπα» υποστηρίζει ο Σπύρος Κοητσίδας και μας συμβουλεύει να προχωρήσουμε. Εμπιστευόμαστε τη μηχανικάρα μας στη Roverland Γκαμπλέτσας, που γνωρίζει τα Land όσο ελάχιστοι στον κόσμο. Μέχρι τώρα δεν έχει πέσει έξω σε ό,τι μας έχει συμβουλέψει, οπότε προχωράμε ακάθεκτοι για επισκευή στη Μαλαισία, χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Για κάθε ενδεχόμενο, έχουμε ζητήσει από την εκεί Land Rover να παραγγείλει έναν υπερσυμπιεστή, ώστε να τον αντικαταστήσουμε - αν χρειαστεί. Δωρεάν, φυσικά, λίγο πριν λήξει η εγγύηση των 100.000 χλμ. Να μας ζήσει το Discovery!

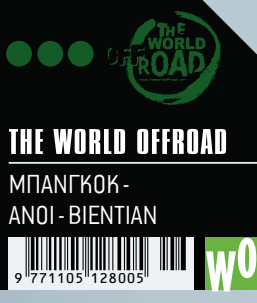
Η γενοκτονία των Χμερ Ρουζ

Από το 1969 οι Αμερικανοί ξεκίνησαν να βομβαρδίζουν μυστικά την Καμπότζη, στην προσπάθειά τους να ανακόψουν την παρείσφρηση των κομμουνιστών Βιετκόνγκ στα πυκνά δάση της. Ο βομβαρδισμός στοίχισε τη ζωή σε εκατοντάδες χιλιάδες αμάχους και έμμεσα ενίσχυσε το επαναστατικό κίνημα των Κόκκινων Χμερ, που αναπτύχθηκε από μια ακραία, αριστερή διάνοξη, σπουδαγμένη στο εξωτερικό και επιχορηγούμενη από την Κίνα του Μάο. Με τις ευλογίες του έκπτωτου κομμουνιστή βασιλιά Σιχανούκ -του ανθρώπου που είχε χαρίσει το '53 την ανεξαρτησία στην Καμπότζη-, οι Χμερ Ρουζ απέκτησαν λαϊκό έρεισμα και στρατιωτική δύναμη. Όταν εισέβαλαν στην Πνομ Πενχ τον Απρίλιο του '75, ο κόσμος τούς υποδέχθηκε με ενθουσιασμό. Σύντομα το επαναστατικό κίνημα, με ηγέτη το διαβόητο Πολ Ποτ, αποδείχθηκε ότι είχε άλλες βλέψεις. Οι Χμερ Ρουζ κήρυξαν το 1975 ως «έτος μηδέν» και έβαλαν εμπρός ένα σχέδιο γενοκτονίας των «εχθρών» τους. Έφτιαξαν στρατόπεδα συγκέντρωσης στα οποία βασάνιζαν και εκτελούσαν πολιτικούς, μορφωμένους αστούς αλλή και μοναχούς, εκκένωσαν όλη τα αστικά κέντρα και μετέφεραν τον πληθυσμό στην ύπαιθρο, για να μετατρέψουν τη χώρα σε μια απέραντη κολεκτίβα παραγωγής ρυζιού, το οποίο εξήγαγαν στην Κίνα, για να συνεχίσει να τους τροφοδοτεί με όπλα. Το κομμουνιστικό τερατούργημα είχε στόχο να καταργήσει κάθε ανθρώπινη αξία στη χώρα: όχι μόνο το χρήμα και την ιδιοκτησία, αλλά και τις αξίες της θρησκείας, του έρωτα, της οικογένειας, της γνώσης, της επιστήμης και της εξέλιξης. Μέχρι να εισβάλουν οι Βιετναμέζοι στη χώρα το 1979 -απαντώντας στις επιθέσεις των Κόκκινων Χμερ-, 1,7 εκατ. άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από εκτελέσεις, βασανιστήρια, λιμοιούς και αρρώστιες. Οι Κόκκινοι Χμερ συνέχισαν να δρουν ως ανάρτηκο μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '90, οπότε διαλύθηκαν οριστικά. Στο μεταξύ, ολόκληρης γενιές χάθηκαν σε ένα αδιανόητο έγκλημα κατά της ανθρώπινης ύπαρξης, τα τραύματά του οποίου είναι ορατά ακόμα και σήμερα. Ενώ βασανιστές και θύματα καλούνται να συσυμάρξουν πλέον ειρηνικά, η δικαιοσύνη δεν έχει ακόμη αποδοθεί. Ο Πολ Ποτ πέθανε το 1998 χωρίς να δικαστεί, ενώ οι δίκες -υπό την αιγίδα του ΟΗΕ- όσων μελών της οργάνωσης παραμένουν ζωντανοί αναβάλλονται συνεχώς.

INFO
 Για να πάρετε μια γεύση από τη γενοκτονία των Χμερ Ρουζ, ξαναδείτε την ταινία Killing Fields που σκηνοθέτησε ο Ρόλαντ Τζοφέ το 1984 και διαβάστε την αληθινή ιστορία της Λουόνγκ Ουνγκ με τίτλο «First They Killed my Father».

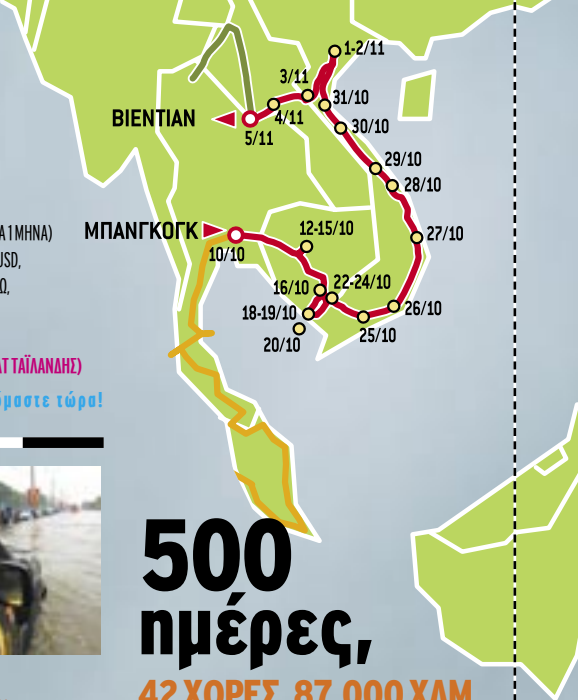
THE WORLD OFFROAD

ΜΠΑΝΓΚΟΚ - ΑΝΟΙ - BIENTIAN

FAQ

ΚΟΣΤΟΣ ΒΙΖΑΣ: ΚΑΜΠΟΤΖΗ: 1.200 ΜΠΑΤ (ΣΥΝΟΡΑ, ΓΙΑ 1 ΜΗΝΑ), ΒΙΕΤΝΑΜ: 25 USD (ΓΙΑ 15 ΗΜΕΡΕΣ), ΛΑΟΣ: 35 USD (ΣΥΝΟΡΑ ΓΙΑ 1 ΜΗΝΑ)
ΚΟΣΤΟΣ ΝΤΙΖΑΣ: ΚΑΜΠΟΤΖΗ: 0,78 ΕΥΡΩ, ΒΙΕΤΝΑΜ: 0,67 ΕΥΡΩ, ΛΑΟΣ: 0,67 ΕΥΡΩ **ΔΩΜΑΤΙΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ:** ΚΑΜΠΟΤΖΗ: 6-10 USD, ΒΙΕΤΝΑΜ: 10-12 USD **ΚΑΡΤΑ SIM:** ΒΙΕΤΝΑΜ: 4-5 ΕΥΡΩ **ΣΥΝΔΕΣΗ INTERNET:** ΚΑΜΠΟΤΖΗ: 0,4-0,7 ΕΥΡΩ/ΩΡΑ, ΒΙΕΤΝΑΜ: 0,3 ΕΥΡΩ, ΛΑΟΣ: 0,5-1,3 ΕΥΡΩ **ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΟΥΣ ΝΑΟΥΣ ΑΝΓΚΟΡ:** 20 USD/ΗΜΕΡΑ, 40 USD ΓΙΑ 3 ΗΜΕΡΕΣ **ΜΑΘΗΜΑΤΑ PADI ADVANCED DIVER (DIVE SHOP, ΣΙΧΑΝΟΥΚΒΙΑ):** 285 USD **ΟΔΗΓΟΙ LONELY PLANET ΣΕ ΦΩΤΟΤΥΠΙΑ:** 4-8 USD
ΙΣΤΙΟΤΙΜΑ: 1 ΕΥΡΩ = 5.600 RC (ΡΙΕΛ ΚΑΜΠΟΤΖΗΣ) = 21.000 VND (ΒΑΝΓΚ ΒΙΕΤΝΑΜ) = 11.000 LK (ΚΙΠ ΛΑΟΣ) = 47 BT (ΜΠΑΤ ΤΑΪΛΑΝΔΗΣ)
INFO: Πληροφοργήστε www.theworldoffroad.com για να δείτε πού βρίσκόμαστε τώρα!

500 ημέρες, 42 ΧΩΡΕΣ, 87.000 ΧΛΜ.

500 ημέρες ταξιδιού κλείσαμε στο Χουέ του Βιετνάμ, και φαίνονται πιο πολλές από μέσα, πιστέψτε με! Μάλλον επειδή η καθημία είναι και διαφορετική. Πώς νιώθεις έπειτα από τέτοιο διάστημα στο δρόμο; Ξαν ταγγάνος. Αυτή είναι η ζωή σου και θέλεις να είναι πάντα έτσι. Όχι ότι δεν υπάρχουν στιγμές που πέφτεις ψυχολογικά και χάνεις το κουράγιο σου. Απλώς, όλα ξεχνιούνται με το που βγαίνεις στο δρόμο και πάλι. Μερικές φορές απορούμε κι εμείς με το κουράγιο μας να κάνουμε παρακάμψεις, για να δούμε περισσότερα... Οι πιο ζόρικες στιγμές; Όταν «κονάει» το Discovery. Τότε αρρωσταίνουμε κι εμείς. Δύσκολο σενάριο είναι και η συγγραφή του άρθρου που διαβάζετε κάθε μήνα. Απίστευτα νεύρα... Γιατί; Επειδή πρέπει να κλείσεις τα μάτια και τ' αυτιά σου όπου κι αν βρίσκεσαι, να γυρίσεις ένα μήνα πίσω, να αναβιώσεις μνήμες και συναισθήματα και να τα χωρέσεις όλα σε έξι σελίδες, ενώ πιστεύεις ότι θα γέμιζες βιβλίο με όσα έζησες. Η καλύτερη στιγμή; Αυτή ακριβώς, τώρα, που γράφονται οι τελευταίες γραμμές του άρθρου. Το στέλνουμε και βγαίνουμε στο δρόμο και πάλι. Like the rolling stones. Για να τα πούμε τον επόμενο μήνα, από λίγες χιλιάδες χιλιόμετρα παραπέρα...

10/10/2008
Μπανγκόκ, 83.426 χιλμ.:
 Αφήνουμε τη μητρόπολη της ΝΑ Ασίας και κατευθυνόμαστε προς Καμπούτζν.

12/10/2008
Σιέμ Ρεάθ-Καμπούτζν, 83.851 χιλμ.:
 Μας καθυστερεί η ταϊλανδική αστυνομία στα σύνορα, επειδή μας λείπει ένα έγγραφο για το αυτοκίνητο, το οποίο έπρεπε να προμηθευτούμε στην είσοδο της χώρας. Χωριστάδρομος σχεδόν μέχρι το Σιέμ Ρεάθ.

13/10/2008
Σιέμ Ρεάθ, 83.851 χιλμ.:
 Συναντιόμαστε τυχαία με τον Αυστραλό μοτοσικλετιστή Άλαν Ρόμπερτς, με τον οποίο είχαμε βρεθεί ένα χρόνο πριν στη Μοζαμβίκη!

15/10/2008
Ναοί Ανγκόρ, 83.974 χιλμ.:
 Όσο εξερευνούμε τον πιο μαγευτικό αρχαιολογικό χώρο του κόσμου, η Καμπούτζν στέλνει στρατεύματα στα σύνορα με την Ταϊλάνδη. Η χρόνια διαμάχη για το ναό του Preah Vihear έχει προκαλέσει σύρραξη στα σύνορα, με αποτέλεσμα δύο νεκρούς Καμποτζιανούς στρατιώτες.

16/10/2008
Πνομ Πενχ, 84.279 χιλμ.:
 Κακά τα μαντάτα στη βιετναμέζικη πρεσβεία. Δεν μπαίνει το Discovery στο Βιετνάμ, χωρίς εγγυητική επιστολή της ελληνικής κυβέρνησης...

17/10/2008
Πνομ Πενχ, 84.279 χιλμ.:
 Ανατριχιαστική εμπειρία η επίσκεψη στη φυλακή S21 και στα χωράφια θανάτου των Κόκκινων Χμερ.

18/10/2008
Σιχανουκβιή, 84.548 χιλμ.:
 Σε αδιέξοδο το θέμα εισόδου μας στο Βιετνάμ. Οδεύουμε προς το αναπτυσσόμενο παραθαλάσσιο θέρετρο της Καμπούτζν, μέχρι να βρούμε λύση.

20/10/2008
Ναοί Κοχ Ρονγκ:
 Περνάμε μία νύχτα με την ψυράδικη κοινότητα του μικρού αυτού νησιού, όπου παίρνουμε και Advanced δίπλωμα υποβρύχιας κατάδυσης. Μπείτε στο www.diveshopcambodia.com για να δείτε πού και πώς...

22/10/2008
Πνομ Πενχ, 84.840 χιλμ.:
 Έξω από την πόλη Καμπούτζν, επισκεπτόμαστε το σπήλαιο του Rhinom Chnok με το βουδιστικό ναό του Του αιώνα. Το ταξιδιωτικό γραφείο Viking Travel αναλαμβάνει να μας εκδώσει άδεια εισόδου για το αυτοκίνητο στο Βιετνάμ.

25/10/2008
Χο Τσι Μινχ (Σαϊγκόν)-Βιετνάμ, 85.074 χιλμ.:
 Επιτέλους, μπαίνουμε στο Βιετνάμ με 15ήμερη άδεια! Διανυκτερεύουμε στην τουριστική γειτονιά Παμ Νγκου Λάο.

26/10/2008
Κα Να, 85.394 χιλμ.:
 Προσπερνάμε το Μοϊ Νε, το παραθαλάσσιο θέρετρο των νεόπλουτων της Σαϊγκόν.

27/10/2008
Κι Νον, 85.758 χιλμ.:
 Προσπερνάμε το Να Τρανγκ, την... Κοσκαμπάνα του Βιετνάμ, που δεν είναι το γούστου μας. Η παραλία του Κι Νον μάς θυμίζει το Βόθλο.

28/10/2008
Ταμ Κι, 86.077 χιλμ.:
 Επισκεπτόμαστε το ίδρυμα της Nguyen Nga (www.nguyennga.org), που χαρίζει επαγγελματικό μέλλον σε παιδιά με αναπηρία.

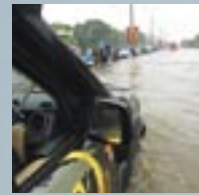

Βρέκει καταρρακτωδώς όλη μερά! Επισκεπτόμαστε τους τάφους του χωριού Son My, όπου το Μάρτιο του 1968 Αμερικανοί στρατιώτες σφαγίασαν χωρίς λόγο 504 χωρικούς μέσα σε τρεις ώρες...

29/10/2008
Χοϊ Αν, 86.188 χιλμ.:
 Η παλιά πόλη με τα κινεζικά αρχονικά και τις παγόδες δίπλα στο ποτάμι είναι ό,τι καλύτερο έχουμε δει μέχρι στιγμής στο Βιετνάμ.

30/10/2008
Χουέ, 86.331 χιλμ.:
 Περιηγούμαστε με ποδήλατο στην παλιά πρωτεύουσα του Βιετνάμ, που έχει βομβαρδιστεί επανειλημμένως.

31/10/2008
Βιν, 86.714 χιλμ.:
 Περνάμε από την DMZ, τα αποστρατιωτικοποιημένα-παλιά βαριά βομβαρδισμένα-παλιά σύνορα Βόρειου και Νότιου Βιετνάμ, στο 17ο παράλληλο. Επισκεπτόμαστε τις σπηλιές Βιν Μοκτων Βιεκόνγκ και το βράδυ φτάνουμε στο Βιν, τη γενέτειρα του εθνάρχη Χο Τσι Μινχ.

1/11/2008
Ανοί, 87.043 χιλμ.:
 Έπειτα από χρονοβόρες παρακάμψεις, φτάνουμε βράδυ στην πλημμυρισμένη από τις βροχές πρωτεύουσα και μένουμε στο πολύβουο Old Quarter.

3/11/2008
Πο Τσούα, 87.443 χιλμ.:
 Περνάμε από νερά βάθους 80 εκ, για να μπορέσουμε να βγούμε από την πόλη. 70 άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους και χιλιάδες ξεσπιτώνονται από τις πλημμύρες τις ίδιες μέρες.

4/11/2008
Πακ Ξαν-Λάος, 87.702 χιλμ.:
 Καβγάς με τους αστυνομικούς στα σύνορα, που μας ζητούν χαριζήκη για να μας σφραγίσουν τα διαβατήρια. Ημερούν τα νεύρα μας με το που μπαίνουμε στο Λάος...

5/11/2008
Βιεντιάν, 87.861 χιλμ.:
 Από την πιο ήρεμη πρωτεύουσα της ΝΑ Ασίας ξεκινά το οδοιπορικό μας προς το «χρυσό τρίγωνο» του οποίου και από εκεί πίσω στην Ταϊλάνδη.

